

N:o 171.

Herrar **L. P. Mallmin** och **O. W. Redelius**, *angående ändrad lydelse af rubrikerna n:is 45, 46, 47 och 717 i tulltaxan.*

Enligt nu gällande tulltaxa utgör tullen å »blommor: naturliga, afskurna, äfvensom qvistar och blad, friska eller torkade, ej specificerade: till prydnad användbara, lösa eller sammanbundna: blommor 3 kronor» och »qvistar och blad 50 öre», samt å »växter: lefvande, alla slag 10 öre», allt för ett kilogram.

Det måste således erkännas, att Riksdagen lagt sig vinn om att söka, medelst hämmande af importen af dylika alster, främja och höja den inhemska produktionen deraf. Emellertid har likväl under den tid nämnda tullsatsen gällt importen af dessa alster fortfarande alltmera stegrats. Enligt tillgängliga statistiska uppgifter importerades nemligen:

1890: blommor 3,110 kg., qvistar och blad 23,316 kg., växter 67,547 kg.;

1895: blommor 3,957 kg., qvistar och blad 27,975 kg., växter 205,960 kg.;

1896: blommor 5,234 kg., qvistar och blad 33,350 kg., växter 287,346 kg.

Man finner sålunda en betydlig stegring af importen beträffande alla upptagna grupper. Men stegringen är jemförelsevis ovanligt stor hvad beträffar gruppen »växter». Detta beror derpå, att man vid import af *blommor*, särskildt i fråga om blommor, hvilka äro afsedda endast för binderiarbete och som införas knippevis, genom att låta ett fåtal lökar eller rötter sitta kvar, gifver åt knippena utseende af lefvande växter, hvarigenom man lyckas få *blommor* tullbehandlade såsom »levande växter» och sålunda undgår den för »blommor» gällande högre tullsatsen.

Med hänsyn tagen till nu anmärkta missförhållande, synas ofvan anförda siffror om importen ådagalägga, att gällande tullsatser på hit-hörande område icke motsvarar sitt syfte. Landets trädgårdsodlare hafva jemväl, såsom närslutna protokoll vid trädgårdsodlaremötet den 14 mars 1897 samt på förfrågan ingångna svar från ett stort antal trädgårdsodlare i skilda delar af riket utvisa, vid behandling af frågan ganska samstämmigt uttalat den uppfattning, att i allmänhet blommor och andra prydnadsväxter af den art, nu är i fråga, till kvaliteten fullt jemförliga med dem som hit införas, kunna produceras här i landet, men att, helst som kommunikationerna med kontinenten blifva allt snabbare och billigare, ökad tullskydd är en nödvändig förutsättning för en sådan utveckling af den svenska trädgårdsodlingen, att den kan bestå i täflan med utlandet på detta område. Vid sådant förhållande och då ifrågavarande näring, som måste söka sina afnämare inom den jemförelsevis mera burgna delen af befolkningen, kan erhålla ett tillräckligt tullskydd utan att de fattigare klasserna annorledes beröras deraf, än att genom näringens uppblomstring beredes ökad tillgång till arbetsförtjenst, synes det vara önskvärdt att på ifrågavarande område erhålla ett mera effektivt skydd.

På grund af det anförda våga vi därför hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att rubrikerna n:is 45, 46, 47 och 717 i tulltaxan erhålla följande lydelse:

Blommor:

naturliga, afskurna eller med rötter försedda, afvensom qvistar och blad, friska eller torkade, ej specificerade: till prydnad användbara, lösa eller sammanbundna:

45. blommor — 1 kilogram — 5 kronor.

46. qvistar och blad — 1 kilogram — 1 krona.

47. andra slag fria.

717. *Växter:*

levande, alla slag — 1 kilogram — 20 öre.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1898.

L. P. Mallmin.

O. W. Redelius.

(Bilaga)

Protokoll, fördt vid trädgårdsodlaremötet
å industri- och handelsmuseets auditorium
söndagen den 14 mars 1897, kl. $\frac{1}{2}$ 6 e. m.,
angående »tullen å blommor och grönt».

Trädgårdsmästaren herr Ferd. Edberg helsade de närvarande välkomna samt beslöt mötet, att till ordförande utse herr Axel Olsson och till sekreterare herr Carl O Blomgren.

Ordföranden delgaf mötets karakter, samt uppstälde till diskussion följande frågor:

- 1) Är importen af blommor och grönt i sin nuvarande utsträckning skadlig för yrket?
- 2) Kunna blommor och grönt odlas i tillräcklig mängd här i landet under alla årstider?
- 3) Hvad böra trädgårdsmännen göra för att stäfja importen af blommor, som kunna odlas här i landet?
- 4) Hvilka tullsatser anser mötet lämpliga:
 - a) på blommor och växter med blommor samt finare grönt? (*Adiantum Asparagus, Medeola etc.*)
 - b) på kvistar och blad (afskurna)?

Herr Ferd. Edberg trodde nog, att vi, hvad första punkten beträffar, kunna obetingadt svara ja, men ville dock hafva en diskussion till stånd, då det förmodligen fans många viktiga synpunkter att iakttaga, innan vi besvara frågan med ja eller nej.

Att importen är skadlig, derom var herr W. Andersson alldeles förvissad — ty från utlandet toges ju numera nästan allting, så vi kunna ju härstädes af egna produkter knappt sälja det allra minsta; — flera instämmanden.

Mötet besvarade nästan enhälligt frågan med ja!

Diskussionen ang. 2:dra punkten: »Kunna blommor och grönt odlas i tillräcklig mängd här i landet under alla årstider?» öppnades af herr Oscar Ericsson, som ansåg, att under nuvarande förhållanden och med den smakrigtning, som nu råder, vi näppeligen kunna fylla behovet häraf — väl kunna vi odla blommor och grönt — men hvad lönar det att offra tid och arbete, då man ej kan omsätta sina produkter. »Nej, tull å både blommor och afskuret grönt». Grönt tror jag vi kunna odla här i landet i tillräcklig mängd, häraf finnes redan nu en ganska stor mängd, som kan användas. »Om vi ej nu skulle kunna anse oss fylla behovet, så tror jag dock vi kunna åstadkomma rätt mycket». Önskade höra de närvarandes mening i frågan.

Då ingen härutinnan tycktes vilja fortsätta diskussionen, fann sig herr Oscar Ericsson föranledd att ännu en gång få taga till orda: Han uppmanade sina kolleger att nu taga tillfället i akt och göra sina åsigter gällande — mötet var ju tillkommet att gifva trädgårdsmännen tillfälle att mera offentligt afgifva sin ståndpunkt i denna lifsfråga; betonade särskildt trädgårdsmännens pligt att verka för höjandet af sitt kall, ty utan insatser från deras sida går yrket sin undergång till mötes. Inom riksförsamlingen finnes ingen representant för vårt yrkes utöfvare eller någon som för vår talan. »Nej, vi måste sjelfva visa, att äfven inom vårt fack finnes intressen att bevaka.» Lifligt bifall.

Herr A. Svärd hade på sin plats funnit ett nummer af tidningen Viola, der han upptäckt en annons, som han tyckte passa för diskussionen. Här annonsera utländska importörer om blommor och växter af alla slag och till möjligast billiga pris. — Ja, till samma pris kunna äfven vi sälja — »men vi måste bestämdt vara alldeles för tafatta». Nog kunna vi med litet mera energi fylla blomsterhandlarnes behof af blommor och grönt. Måhända kunna nog de utländska odlarne få sina blommor större och vackrare än vi, men få vi tull och något bättre betaldt för våra varor, så kunna vi ju äfven på dem offra mera tid och arbete och i så fall äfven höja kulturen. Huru är det med tullen för närvarande? Se t. ex. på 10-öres tullen vis-à-vis convallaria — hvad betyder dessa 10 öre? nonsens! Med de kommunikationer, som nu stå till buds, kunna ju kom-

missionärer och blomsterhandlare beställa sina varor ena dagen och ha dem här den andra, d. v. s. de kunna få dem lika friska från utlandet som vi lemna dem här. »Nej! — Om vi ska' lefva, måste vi ha tull — högre tull!» Den enda utväg för oss är att få den förhöjd. Utländingen är, som jag förut antydt, långt före oss, vi måste söka att taga deras exempel. »Yrkar högre tull på blommor, men ej på grönt». Herr J. Englund, Sundbyberg, upplyste, att då här om året Nizza-rosorna fröso bort, då fingo vi sälja det vi hade, och han trodde ej, blomsterhandlare eller kunder ledo något derpå. Herr C. M. Mellgren trodde gent emot herr Oscar Ericsson, att vi, samma dag som tullen träder i kraft, kunna odla tillräckligt för landets behof, var alldeles säker på att vi under 9 månader på året redan nu hafva tillräckligt med både blommor och grönt. Att vi under nuvarande förhållanden och den smak som nu råder kunna odla allt hvad som behöfves, menade herr Wilh. Andersson ej vara så alldeles säkert. Vi kunna för det första under våra klimatförhållanden ej å blommor få den färg och lukt, som de utländska prestera. Måhända äro vi ej rustade att genast leverera det quantum, som nu importeras, tror dock, att med en högre tullsats de svenska blommorna skulle få ett långt större värde, än de nu ega, då torde vi kunna sälja Primula, Cineraria, Lackvioler etc., hvilka nu ej lönar odla.

Herr C. J. Carlsson trodde att vi kunna odla hvad som helst, blott vi inrättade praktiska växthus, i likhet med dem som i utlandet användas.

Herr Oscar Ericsson ville i förbigående få anfördt, att detta vårt möte i förening med önskan å högre tull ej kan eller får anses som något attentat mot blomsterhandlarne. »Nej, vi böra se saken från national-ekonomisk synpunkt. Vi böra höja oss sjelfva och vårt eget fack». För 15 år tillbaka, då herr Ericsson började trädgårdsmästeri, fans i Stockholm 6 eller 7 st. blomsterhandlare, nu deremot existera härstädes ett femtiotal, hvilket bevisar, att blomsterodlingen för oss är af stor betydelse. Anförde några exempel efter nu gällande tullsatser:

På 1 kg. får vi in 15 dussin rosor med emballage eller ungefär 20 öre pr dussin. Rosor med långa stjelkar 8 dussin på 1 kg. eller omkring 3 öre pr st. i tull. Chrysanthemum på 1 kg. 50 à 75 st. eller omkring 4 à 6 öre st. Convallaria 100 st. på kg. eller = 10 öre. Tulpaner etc. 2 dussin och mera på 1 kg., hvilka tullbehandlas som lefvande växter, dragande en tull af 10 öre pr kg. Då man nu kan importera blommande lökar etc. under namn af lefvande växter och det händer, att rötterna på en del stannat i sitt hemland — ja, då betyder denna 10-öres tull blankt

ingenting. Vi vore skyldige att göra tullverket uppmärksamma på, huru tullbehandlingen af blommor för närvarande tillgår samt huru den rätteligen borde tillgå. Tullen på det gröna verkar för närvarande platt intet.

Herr Aug. Carlsson, Väsentorp, var förvissad om att vi här kunna odla och öfvervintra *Cypressus Lawsoniana*.

Herr J. N. Lindahl önskade högre tull på cypress, blommor och grönt äfvensom tull på torra hyacinthlökar och tulpaner. Herr Carl O. Blomgren bad få upplysa, att tullen å sistnämnda artiklar var en fråga, som rörde sig utom programmet, men hvartill ges tillfälle att återkomma vid det sammanträde, som svenska trädgårdsodlareförbundet håller söndagen den 28 mars.

För 10 à 15 år tillbaka hade herr Svärd af blomsterhandlarne kallats för hyacinthkungen — samt kunde då få sälja sina blommor; hade han trott, att mångleriet haft en så god framtid för sig, hade han långt före detta varit månglare och ej sysslat med odling af blommor och växter. Blir det tull, så kunna de gröfre blommorna komma till användning, och jag är förvissad om att vi kunna odla tillräckligt med blommor, bara vi få högre tull. Herr Ferd. Edberg ville hafva till stånd en effektiv tull, »en tull som käns — de som vilja ha blommor, som ej kunna åstadkommas här — ja! de må lätta på pungen». Det kan säkerligen produceras blommor hela vintern. — Jag har sett *Chrysanthemum*, som kan mäta sig med den danska. — Önskade, att mötet besvarade frågan med enhälligt ja!

Herr F. O. Lindros anförde som exempel blommans värde förr och nu, d. v. s. innan importen började. Han hade vid egendomen Lillsjönäs efter 18 ex. stockrosor på ett års tid sålt för 180 kronor blommor.

Att vi kunna obetingadt svara ja på frågan, drog Ernst Ericsson i tvifvel, ty vi kunna nog ej ännu fylla behovet. Publiken har blifvit van vid utländska blommor, och erkänns måste, att tyskarne äro ett godt stycke före oss — men önskade ändå tull.

Deri instämde nog herr E. G. Andersson, att vi böra ha tull, men hvad beträffar tvifvel om quantiteten, ansåg han vara ett onödigt bekymmer, ty vi kunna redan nu odla tillräckligt, hvaruti herr J. N. Lindahl instämde, tilläggande, att vi nog kunna odla rosor året om.

Sedan mötet med ja! besvarat punkten i fråga, skreds till behandling af 3:dje frågan:

»Hvad böra trädgårdsmännen göra för att stäfja importen af blommor, som kunna odlas här i landet?»

Ordföranden uppläste nu en till mötet inkommen skrifvelse, med förslag till att genom komiterade ställa sig i förbindelse med hela landets trädgårdsodlare för att få kännedom om allmänna meningen härutinnan.

Enligt herr Mellgrens mening, var tull enda botemedlet.

Herr Ferd. Edberg uppmanade att ej lita allt för mycket på tullens välsignelse; förordade specialkulturer.

Herr A. Malmberg menade, att vi i och med tullens införande ej få lägga armarna i kors, utan bereda oss på alla möjliga eventualiteter, ty det skulle ju måhända kunna komma en regering, som helt enkelt slopade hvad som nu vore gjordt, och huru stodo vi oss då; förordade specialkulturer.

På 4:de punkten:

»Hvilka tullsatser anser mötet lämpliga?»

föreslog herr C. J. Carlsson, Haga, 15 kronor kg. å blommor samt 10 kronor för grönt, herr C. O. Blomgren önskade en tull af högst 8 kronor kg. för blommor och möjligen 5 eller 3 kronor kg. för grönt. För att förebygga de finter, som nu begås vid importen, ville herr Oscar Ericsson ha lika tull för blommor och blommande växter.

Herr J. N. Lindahl önskade äfven förhöjd tull å krukväxter.

Vid derefter företagen slutna omröstning, blef mötets uttalande följande tullsatser:

a) *Blommor och blommande växter samt finare grönt (Adiantum, Asparagus, Medeola etc.) 15 kronor pr kg.*

b) *Qvistar och blad (afskurna) 3 kronor kg.*

För att utarbete cirkulär och sätta sig i förbindelse med landets trädgårdsodlare, tillsattes en komité af tre personer, nemligen handelsträdgårdsmästaren Oscar Ericsson, herr Axel Olsson och Carl O. Blomgren, Stockholm, samt fingo dessa komiterade i uppdrag att verkställa det samma så fort som möjligt samt att anordna ett nytt möte.

Herr Oscar Eriksson tackade för förtroendet, men kunde ej underlåta att få påpeka, att till allting behöfves pengar, samt lade de närvarande på hjertat, att, derest de till sakens fromma ville offra en skärf, tillfälle dertill gafs vid detta möte.

Resultatet af uppmaningen resulterade i frivilliga bidrag till ett be-
lopp af fyratiotvå (42) kronor, för hvilka komiterade ansvarä och redo-
visa.

För att justera dagens protokoll utsågs herr Knut Bovin och han-
delsträdgårdsmästaren A. Svärd.

Stockholm den 14 mars 1897.

Axel Olsson,
mötets ordförande.

Carl O. Blomgren,

mötets sekreterare.

Justeras:

A. Svärd.

Knut Bovin.